Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31626
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

ad populum dicens. Viri cetus et religiosi temporum nostrorum dignum nobis est ut in timoratione ista religio temporum nostrorum augeatur; tamen patres conscripti concedamus facultates ut ubi inventi fuerint christiani teneantur. At illi discesserunt omnes clamantes. Auguste tu vincas omnes inimicos tuos! ita cum diis floreas. Tunc venit quidam ad prefectum Hermogenianum dicens ei. Est quidam episcopus qui cottidie conventicula facit cum christianis et libros exponens seducit populum. Cumque hoc audisset Hermogenianus prefectus urbis continuo renunciavit augusto Maximiano. Tunc Maximianus augustus repletus auctoritate dirigi iussit ad quendam Venustianum augustalis Tuscie dicens. Victor Maximianus augustus triumphator perpetuus imperator parenti Venustiano augustali Tuscie. Suggestione patris nostri Hermogeniani prefecti urbis aput nos claruisse cognosce quia iusta petitio occultari non debet ut seculum nostrum nostra promulgatione letetur. Idoque commonemus ut ubicumque christiani inventi fuerint vacuam supersticionem colentes sacrificare cogantur diis aut certe penis intereant facultatibus nudati fisci iuribus applicandi. Eodem tempore Venustianus augustalis Tuscie cepit curiose querere si alicubi occultum christianum inveniret. Tunc devulgatus est ei episcopus Savinus vir eloquentissimus et delimatus sermone clarusque in omnibus divinis instructionibus. Mittens quoque milites tenuit eum in civitate Asinata atque in eodem loco in custodiam mancipavit cum duobus diaconibus idem Marcello et Exuperantio et multos de clericis. Alia autem die venit Assisium postero Venustianus iussitque sibi tribunal parari in medio foro et ita factum est. Tunc oblatus est ei Savinus episcopus cum duobus diaconibus. Quem ita aggreditur dicens ei. Designa nobis nomen tuum. Dicit ei Savinus episcopus. Christianus sum. Dicit ei Venustianus vir clarissimus augustalis Tuscie ad episcopum. Servus es aut liber? Savinus episcopus dixit. Servus sum Christi liberatusque a diabolo per Christum. Venustianus dixit. Quo honore fungeris? Savinus episcopus dixit. Nos peccatores sumus sed officio fungimur episcopatus. Venustianus dixit. Hii duo quo honore funguntur? Savinus episcopus dixit. Diaconi mei sunt. Venustianus dixit. Que tibi auctoritas prestat animum ut doctrinam occulte facias et doceas populum ut relinquat deum et serviat homini mortuo? Savinus episcopus dixit. Tamen est in cognitione tua quia mortuus est dominus Ihesus Christus. Venustianus dixit. Et vere occisus et sepultus. Savinus episcopus dixit. Et quia tercia die surrexit non scis? quod tamen cognoscere debes. Venustianus dixit. Elige tibi unum e duobus aut sacrifica diis et vive aut tormentis quibus dignus es

peribis. Respondens Savinus episcopus dixit. Ego desidero vexari et mori ut resurgam sicut dominus meus Ihesus Christus. Venustianus dixit. Consule tibi et pollicere te diis sacrificare ut vivas. Savinus episcopus dixit. Si cognosceres veritatem non blasphemiam proferres ex ore tuo sed humiliares te deo omnipotenti et Ihesu Christo filio eius et spiritui sancto qui mortem captivavit et vitam mundo donavit. Venustianus dixit. Ergo non sunt dii gubernatores rei publice? Savinus episcopus dixit. Non sunt dii sed sunt demones qui destruunt rem publicam vestram. Et ut scias quia nichil boni est colere demonia. Tunc Venustianus iussit ut deus quem habebat in cubiculo suo deferretur in medio, qui erat mire facture lapideus et vestimenta eius deaurata erant. Qui cum adductus fuisset cum lapidibus et vociferationibus Venustianus dixit. Ecce Iupiter creator noster. Tunc subridens Savinus episcopus dixit. O vana instantia ut dimittatur deus creator omnium et colatur lapis sordidissimus. Venustianus dixit. Ergo non sunt dii? Savinus episcopus dixit. Non. Sed ut scias quia non sunt dii dimitte me facere quod volo et modo videbis. Venustianus dixit. Si presumis fac quod vis. Tunc beatus Savinus episcopus accepto Iove in manibus suis orationeque facta continuo elisit in pavimento et confregit deum Iovem. Hoc Venustianus videns tetendit cum furore frontem suam dicens. Perimus [?] nos et res publica obscurata est. Et ita iussit eum cum furore ut ei manus preciderentur in conspectu suo dicens. Sacrilegum Savinum qui pertinacia sua comminuit deum nostrum Iovem omnibus militibus meis presentibus truncari iubeo. Eadem vero hora precise sunt ambe manus beati Savini. Et cum hoc factum fuisset ceperunt Marcellus et Exuperantius durissime timere et trepidare diacones sancti Savini. Eadem autem hora beatus Savinus cepit manibus precisis confortare diaconos suos Marcellum et Exuperantium et accepta fiducia cepit clamare dicens. Pereant dii demoniorum et letentur querentium dominum. Tunc Venustianus eadem hora collegit fragmenta dei sui Iovis in linteaminibus et collocavit in capsa argentea et misit in domum suam et iracundia plenus iussit in conspectu suo Marcellum et Exuperantium in eculeum suspendi presente Savino episcopo dicens eis. Sacrificate diis aut penis vos peribitis. Respondens autem Savinus dixit. Filii karissimi constantes estote et nolite timere. Respondit Marcellus plenus deo. Nos semel optulimus deo sacrificium. Venustianus dixit. Macerate fustibus ambos in conspectu Savini qui manibus pollutis confregit deum nostrum Iovem. At illi cum diu cederentur clamabant vocibus magnis. Gloria tibi domine Ihesu Christe quia meruimus in tortore integrem [?]. Et cum clamarent ambo pariter dixit ad eos Venustianus augustalis

62